

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 218.

Elleve Session.

64de Møde.

Torsdagen den 15de Marts Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Rimestad: Jeg havde forlangt Ordet ved anden Behandling for at imødegaae nogle Bemærkninger, som vare faldne fra den daværende Ordfører, som jeg hører nu ikke mere er Ordfører, og fra den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Jeg skal imidlertid ikke rippe denne Sag op igjen, men blot bemærke med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand, som var Ordfører før, at de Tal, han anførte, naturligviis vare gale allesammen. Derimod skal jeg tillade mig at gaae nærmere ind paa de foreliggende Forslag. Foruden den Begjæring af Forslag i forskjellige Retninger, som jeg ganske skal forbigaae og i det Mindste nu ikke indlade mig paa, foreligger der 2 heelt nye Forslag, det ene fra den ærede Rigsdagsmand fra Thisted (Sagb), saavidt jeg erindrer, og det andet fra 3 Medlemmer, eller 4, som jeg hører, af Udvalget, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) tilligemed 3 Andre. Hvad nu det første Forslag angaaer, det, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Thisted, troer jeg dog, at den ærede Rigsdagsmand efter nærmere Overveielse vil være tilbøielig til at tage dette Forslag tilbage. Den ærede Rigsdagsmand har nemlig her opstillet den Fordring, at der skal undersøges først en Veststrætning af ibetmindste 87 Mill, og deraf skulle de 60 undersøges med en temmelig stor Grad af Nøiagtig-

hed. Den ærede Rigsdagsmand har dernæst fordret, at der skal søges Oplysninger om, hvor store Udgifterne ville blive ved Anlæggelsen af Jernbaner fra disse Veststrætninger til de nærmeste Kjøbstæder, som det hedder — det vil vel blive omtrent 14—15 Stkr. og eventuelt andre af Regjeringen for hensigtsmæssige betragtede Linier — og alt dette skal gøres for 80,000 Rd. Jeg troer ikke, at det er muligt at faae alt dette udrettet for det nævnte Beløb, og jeg seer ikke, hvad Frugt der deraf skal komme; men ganske vist er det, at den ærede Rigsdagsmands Forslag paa to Punkter staaer i væsentlig Modstrid med hans Hovedhensigt. Hans Hovedhensigt er den, at der skal gøres saadanne Forberedelser, at Regjeringen vil være istand til at kunne forelægge en fuldstændig Plan for de fremtidige Jernbaneanlæg i Kongeriget; men nu bestemmer han selv i sit Lovforslags § 2, at forsaavidt der er nogen Deel af den Jernbanelinie, som er bestemt ved Loven af 4de Marts 1857, som kunde ved Forandring bringes i en heldigere Forbindelse med den paatænkte Længdebane, skal Regjeringen være bemyndiget til at træffe Overeenskomst med Concessionshaveren desangaaende, eller til at foranledige, at Anlægget af de paagjældende Jernbanestrætninger opsættes, indtil endelig Bestemmelse kan tages. Hvor den endelige Bestemmelse skal tages, er ogsaa angivet i Lovforslaget, nemlig i § 1, hvor der staaer, at Planen skal forelægges for Rigsdagen. Men nu er det dog ganske aabenbart, at Regjeringen ikke kan vide, hvilke disse paagjældende Jernbanestrætninger ere; Regjeringen er Et, og Rigsdagen er et Andet; Regjeringen